

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Cleto papa [et] mar. Cap[itulum]. lxxxviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse aprilis occurrētibus. Fo. xcvij.

extiterit. Sicq; sanctus euangelista omnes pene egypti vrbes lustrauit: et in pplis gentilibus verbū dñi seminauit. ¶ Clerū euz multi de ciuitate alexandrie gētilicē deoꝝ suozum emularione ei infidias posuissent: beat⁹ marcus lo co sul anianū olis calcificē ep̄m ordinauit: tres quoq; presbyteros scilicet mellitū sauinū et cer doniū et vij. diacones et alios. xij. clericos eide ad ecclesie ministerium adiunxit: et inde occulte discedēs pentapolim perrexit: vbi biennio ep̄m euangelizans permansit. Et multitudinē ibidem gentiliū cōuertit: ecclesias plurimas fabricauit: et ordinatis ep̄s et presbyteris per ciuitates illas post duos annos alexandriā rediit. Et cum multiplicatos fideles reperisset deo gratias egit. ¶ Pontifices autē idoloꝝ eum cōprehendere conabant. ¶ Cum autē in solēnitare paschali q̄ anno illo. xxiij. die april. occur rit missas fidelibus celebraret: et eadē die festū serapis dei egyptioꝝ pagani colerent: conueniens multitudo gentiliū ad ecclesias que erat iuxta portum vbi euangelista dñi sacra myste ria pagebat: miserunt funē in collo eius et ip̄m per rupes et saxa trahēbant ad locū qui dicitur buculi dicentes: q̄ trahēbat bubalū ad loca buculi. Carnes autē eius in terram stuebāt et saxa inficebantur sanguine: vespere autē facto miserunt euz in carcerē: vbi custodibus appositis et nocte dormientibus primo angelica visione confortatus est. Deinde circa noctē mediā ip̄o dño xpo sibi cū ingenti lumine apparen te: et pacem sibi annūciāre: ad celestia regna inuitatur: mane autē facto funē iterum in collo eius misertunt: et iteruz hu c illucq; certatim pertrahunt. Qui gratias agens deo et sp̄itum suum dño cōmendans beatam xpo animā reddidit. Cum autē gentiles corpus eius vellent comburere subito aer turbatur: grando exoritur: tonitrua intonant: fulgurq; coruscant. Ita vt cuncti timentes corpus dimitterent. Quod ep̄s iam rauerunt et in loco vbi ecclesiam construxerat in loco buculi tumularūt: vbi quiescit vsq; ad ip̄s quo inde ipsum veneti venetias transferunt: vt supra dictum est: in eius translatione pridie kalen. februarij. Passus est autē beatus euangelista. vij. kalen. maij. Circa annos dñi. lxiij. videlicet octauo neronis anno. In loco autē per quē tract⁹ fuit: si q̄s in die passōis eius herbā sibi nascētē lacerauerit sanguinē viuū emittit. ¶ Defecō Adelberto ep̄o et mar. Cap. lxxvij.

Adelbertus ep̄us et martyr de partibus sclauonie nobilibus parentibus natus ab archiep̄scopo parthenopolis nocte adelberto ab infantia educatus et doctus eiusq; nomine vocatus est. Qui a iuuenilibus annis elemosinis et orationibus ac se iunq; intent⁹ liberalibus et catholice fidei di

sciplinis imbutus magister fuit scholarū imp̄ratoris orthonis. Defuncto autē sancto ep̄scopo adelberto: iuuenis sub ep̄scopo pragen. miles efficitur tepozalis qui militiā et imperatoris curiam strenue gubernabat. Cum autē ep̄us prage ciuitatis obisset: et populus cū clero de eligēdo pastore tractaret die quodā dñico demon per os cuiusdam obsessi ad ecclesiā delati clamare cepit: se nullū timere nisi adelbertū militem: qui cathedrā ep̄scopalē erat ascensurus: et ip̄e ab eodem cōfestim ciscendus. Sarinūq; vocato adelberto oppressus liberatur: et ip̄e in ep̄scopū ab omnibus eligitur: quod dñi orthon imperator tunc existens hō ne audisset: gratis simū habuit: et ip̄m cōtinuo cōsecrari mādauit. Qui factus ep̄us diuinis operibus vacabat: et predicatōi ingiter insistebat. ¶ Sed cū populū vltis obstinatū corrigere non posset: relicto ep̄scopatu romam accessit et dispensatione romanū pontificis obtenta peregrinari ad tepus decreuit: omnibusq; pauperib⁹ erogatis peruenit ad montē cassinū: vbi consilio fretus abbatē tullī qui s̄m regulam basilij cum monachis ibidē deo seruiebat: acceptis ab eo ep̄scopalis romā rediit: et dispensatione papali ad abbatē leonē accessit: a quo et monachus factus fuit: vbi dudum existens quandā illustrā dñam romanorū que nimio langore detēta per annum panē nō gustauerat: oratioe sola sanauit. Verū euz ab archiep̄o maguntino eius metropolitano iteruz ad suum ep̄m pereretur: iussu summi pontificis licet satis renitens ad ep̄scopatum reuersus est: ea tamē cōditiōne: vt si ppl̄m omnino incorrigibilē inueniret ad monasteriū sibi redire liceret. ¶ Cū autē existens pragede quādā nobilē dōmīnā in adulterio deprehensam ad se vt patrē mie cōfugientē in monasterio virginum inclusisset: eamq; inde violenter raptam parentes vltiores sceleris decollassent: turbatus adelbertus ep̄scopatu resignauit: et romā regressus monasteriū suū reperit: vbi postq̄ modico tepore cōmoratus fuisset salutē animarū intendens assumptis secū gaudentio eius germano et monacho ac quodā benedicto presbytero ad predicanduz polloniā adijt: sed a duce balistano repulsus cunctas regiones illius peragrauit. Et cum iuxta vllam per plantem quandā pergeret: socijs alibi dimissis ab infidelib⁹ tentus lancea transfixus dirisq; vulneribus confossus atq; demū capite cesus martyrium consumauit feria sexta. vij. kalen. maij. Cuius corpus pragem translatum ibidemq; conditum quiescit.

¶ De sancto Eieto papa et mar. Cap. lxxviii.

Etus papa et martyr natione romanus de regione vico patricio patre Emiliano li no pontifici in ep̄atu romano suc

cessit: et sedit annos septem: mensem unum: dies xi. Hic ex precepto beati petri apostoli. presbyteros ordinavit in urbe roma mensis decembris. Hic pontifex primus in litteris suis posuit salutem et apostolicam benedictionem. Qui etiam omnibus populis scribens approbat et commendat peregrinationes ad sanctos: et maxime ad limina sancti petri: asserens quod validior est ad salutem sancti petri: visitatio quam ieiunium duorum annorum. Et illos etiam anathemate subdit: quos visitationem apostolorum impedunt vel dissuadent. Dicitur quidam: quod limus et clerus petri successores non federunt ut pontifices: sed ut petri coadiutores. quibus beatus petrus in vita sua credidit dispensationes ecclesiasticarum rerum. Ipse homo tantum predicationi et orationi vacabat: propter quod tanta auctoritate dotari meruerunt ut in catalogo pontificum ponerentur. Clementem homo ipse beatus petrus successorem sibi constituit: licet autem hec veritatem nitatur: tamen ait hieronymus beatus clemens spiritus sancto plenus timens ne apostolica ordinatio posteris temporibus transiret in vitium: ut quodam hereditarium manus putaret minus de dei cogitare electione: limum et clerum ante se coegit pontificare. Et sic clemens primus fuit pro petri electione: tertius homo per gradum. Beatus autem clericus tunc per tyri et vespasiani imperatorum martyrio coronatus est. Sepultusque est iuxta corpus beati petri in vaticano. vi. kal. maii. Et cessavit episcopus dies. xxxv. De sancto marcellino papa et mar. Cap. lxxviii.

Marcellinus papa

par martyr natione romanus et patre pio de regione capitauro caso pontifici in episcopaturo romano successit: seditque annos octo: menses. ii. dies. xxv. Quo tempore fuit gravissima persecutio christianorum sub diocletio et maximo imperatoribus: ita ut infra unum mensem. milia hominum per diversas provincias martyrio coronarentur christiani. Qua de re et ipse marcellinus ad sacrificium ductus est: ut crucificaret. Et morte expavens compulsum a diocletiano duo grana incensum posuit idolis. Postquam ea homo penitentia ductus in carcerem coram. lxxviii. episcopo ore proprio penituit et cinere capite aspersus ac cilicio indutus se peccasse confitens episcopo indicandum supposuit dicens se paratum ad omnia que sibi imponerent. Illi homo eisdem responderunt: quod summus pontifex a nullo iudicandus esset. Nam si ipse negavit et petrus etiam magister suus negaverat: quem tamen nullus apostolorum iudicare presumpserat: sed egressus foras amare deservierat. Ipse ergo suam causam colligeret: et ore proprio seipsum iudicaret. Tunc marcellinus ob scelus idolatrie iudicavit se deponendus: anathematizatus

etiam quicumque corpus suum sepulture traderet. Sicque pergens ad diocletianum se christianum confitens cum claudio et cyrino et antonio diaconibus capitale excepit sententiam: sicque martyrio coronatus est. vi. kal. maii. Hic etiam fecit ordinationes duas per mensem decembris. presbyteros. liii. diaconos. ii. episcopos per diversa loca numero. v. Postquam autem decollatus fuisset: et corpus eius. xxx. diebus ad exemplum christianorum in platea iacuisse: nocte apparuit per visum beatus petrus apostolus marcello presbytero: eisdem marcellino in episcopatu successuro: interrogans quare corpus suum inhumatum non sepeliret. Et se petrum apostolum esse dixit. Qui cum responderet: quod corpus suum tandem sepultum fuerat. Apostolus ei dedit intelligere quod dicebat de corpore marcellini. Tunc autem marcellus dixit quod ipsum propter sententiam excommunicationis sepelire non auderet: audiit ab apostolo quod omnia que humiliauerit exaltabitur: et quod multum se humiliaverat: humiliauerat: qui se indignum sepulture iudicaverat. Admonens ut ipsum iuxta se tanquam martyrem et verum pontificem tumularet: ut quos iustificabat gratia non divideret sepultura. Marcellus ergo cum lucina et presbyteris ac diaconibus noctu corpus accepit et iuxta corpus beati petri in vaticano sepelivit ab eodem die cessavit episcopatus annos. vii. menses sex: dies. xxv. propter nimiam persecutionis immanitatem.

De sancto Ricario confesso. Cap. xc.

Ricarius confessor natus vixit laetula provincie pontine monachus a quodam caldoneo sacerdote quem de hibernia venientem hospitio susceperat: de rustico religiosus effectus crebatur pane hordeaceo cinere comitro. Aquam homo cum laetymis temperabat: et ex illa balnea faciens leprosus fouebat: et postmodum ipse eadem balnea intrabat. Qui etiam in britania predicavit. Rex homo franco: dagobertus eius famam audiens ipsum ex devotione visitans eiusdem se orationibus commendavit: ab eo quocumque inuitatus ad mensam magis ipse salutaribus monitis mente quam temporalibus cibis corpore refectus est. Deinde vir sanctus famam mundi fugiens a gisilmaro quodam viro nobile in silva criffassense cum sigobardo discipulo suo locum solitarii deo servituti obtinuit. Ibi brevis structo tugurio vitam anachoreticam multo tempore exegit: multosque ad se venientes languidos diversis ab infirmitatibus sanos effectit. Et redimitus virtutibus in pace quiescit. vi. kal. maii. Sepultusque est a discipulo in loco ubi ipse sibi preceperat. A quo in extram raptus visus est in aula splendidissima mitra fragrantia referta consistere splendore admirabili coruscare. Tunc corpus officialis olim eius abbas cum suis monachis ad suum monasterium ceterula transferunt: ubi multorum signorum gloria claret.

De sancto Anastasio papa. l. et confes. Cap. xci.